

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121316002
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:6121316002.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: S. R., M.: X.X.XXXX, A. Q. R. XXXX/XXB, P., zast.: Sidor & partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, o zaplatenie 4.253,35 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica a tunajšiemu súdu dňa 15.6.2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 4.253,35 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, poskytol žalovanej na základe zmluvy o úvere č. 0491 3031 15RSU a číslo úverového účtu XXXXXXXX úver vo výške 6.128 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou ku dňu 17.11.2018, t.j. v 10. deň odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Nakoľko žalovaná v deň účinnosti úveru za predčasne splatný dlžnú sumu nezaplatila, od 18.11.2018 sa dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 11.12.2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 11.12.2019. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 4.253,35 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej výzve nezaplatila.

2. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o spotrebiteľskom OTP Expres úvere zo dňa 11.8.2015, VOP OTP Banky Slovensko, a.s., dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.8.2015, informáciu o RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 11.8.2015, vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 12.10.2018

s doručenkou, poslednú výzvu pred zosplatením zo dňa 9.9.2018 s doručenkou, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, okamžitý (priebežný) výpis z účtu, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 9.4.2021, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2019 s doručenkou, podací hárok.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 32Up/425/2021 zo dňa 11.5.2021. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom poprela nárok žalobcu v celom rozsahu a navrhla návrh zamietnuť v celom rozsahu. Uviedla, že predmetom konania je spor zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ostatných príslušných právnych predpisov. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, neobsahuje predpísané povinné náležitosti, pričom ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie, a to najmä bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V predmetnej veci nastalo plnenie z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 z 18.10.2018, z ktorého obsahu vyplýva, že "...v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premičacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia." Žalovaná v podanom odpore poukázala na absenciu podstatných náležitostí - absenciu hodnoty RPMN, údaj o priemernej RPMN, platného údaj o odplate v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty, resp. ich nesprávne uvedenie v zmluve.

4. Žalovaná v odpore ďalej namietla splnenie povinností veriteľom v predzmluvnej fáze s poukazom na § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Smernica 2008/48/ES, ale i zákon. č. 129/2010 Z.z. v § 4 ods. 1 už v predzmluvnej fáze, v ktorej spotrebiteľ prejavuje záujem o úverový produkt veriteľa, ukladá veriteľovi povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy najmä opis hlavných vlastností ponúkaného úverového produktu spolu s dobou, počas ktorej je veriteľ viazaný obsahom uvedenej ponuky. Informačná povinnosť má umožniť spotrebiteľovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Zákonnú povinnosť veriteľ splní prostredníctvom formuláru, v listinnej podobe, uvedený v prílohe zákona alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi. Účelom formuláru je sprehľadniť podmienky získania úveru tak, aby tieto podmienky boli spotrebiteľovi známe ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy (napr. Rozhodnutie SD EÚ zo dňa 9.7.2015, sp. zn. C 348/14, Maria Bucura c/a SC Bancpost SA, alebo aj Rozhodnutie SD EÚ zo dňa 21.4.2016, sp. zn. C-377/14, Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY a.s.). Žalobca nepredložil formulár o zmluvných podmienkach ponúkaného úverového produktu žalovanej v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy. Žalobca predložil formulár o zmluvných podmienkach žalovanej na podpis v rovnaký deň ako došlo k uzatvoreniu zmluvy t.j. 8.11.2015. Je zrejmé, že spotrebiteľ nebol riadne o podmienkach úveru informovaný. Je potrebné dodať, že za poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu sa v súlade s rozhodnutím SD EÚ zo dňa 18.12.2014, sp. zn. K.-XXX/XX, CA Consumer Finance, (bod 46) v prípade úverového produktu sa nedá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Konaním s odbornou starostlivosťou nie

je uvedenie príjmu spotrebiteľa bez jeho preukázania a bez požadovania preukázania nákladov spotrebiteľa na živobytie a prípadných záväzkov ovplyvňujúcich jeho bonitu (napr. rozhodnutie KS Prešov z dňa 1.6.2017, sp. zn. 3Co/25/2017, rozsudok KS v Prešove zo dňa 27.10.2016, sp. zn. 6Co/171/2016, rozsudok KS v Prešove zo dňa 24.1.2013 č.k. 7Co/134/2012). Podľa NBS ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.) a výdavky domácnosti vyplývajúce zo všetkých jej finančných záväzkov vrátane novo poskytovaného úveru. Žalobca postupoval pri zosplatnení úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 10.10.2018. Pokiaľ však ide o premlčanie splatného dlhu žalovanej, premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada a nie od okamihu predčasnej splatnosti v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka. Teda splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Zo zmluvy je zrejmé, že splatnosť každej splátky bola určená na 11. deň v mesiaci. Preto pokiaľ právny predchodca žalobcu v listine Posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 9.9.2018 žalovanú upozorňuje, že mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky, žiada žalovanú o úhradu dlžnej čiastky, ktorá k 9.9.2018 predstavuje sumu 586,74 Eur, právny predchodca žalobcu identifikuje sumou viac ako 6 omeškaných splátok (586,74 Eur: 93 Eur výška splátky). Podľa platobnej histórie poslednými tromi omeškanými splátkami sú splátka zo dňa 11.3.2018, 11.4.2018 a 11.5.2018. Preto splátka, pre ktorú nastala zročnosť celého dlhu a od ktorej je potrebné počítat i plynutie premlčania v objektívnej premlčacej dobe je splátka splatná ku dňu 11.3.2018, a teda od tejto doby začala plynúť premlčacia doba pre uplatnenie nároku žalobcu. Na základe uvedeného, potom objektívna premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka žalobcovi uplynula dňa 11.3.2021. Žalobca si uplatnil svoj nárok na súde až dňa 28.4.2021, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov žalovaná žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky z omeškania boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby ako aj akékoľvek ďalšie príslušenstvo dlhu žalovanej (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2007).

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a postrádajúci oporu v skutkovom stave, ako aj v zákone. Žalovaná v podanom odpore namieta nesprávnosť uvedenej výšky RPMN v zmluve, následkom čoho úver považuje za bezúročný. Argumentácia žalovanej o nesprávne uvedenej RPMN je nesprávna. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Pokiaľ žalovaná argumentuje výpočtom získaným zo stránky www.fininfo.sk, tento výpočet je na prejednávany prípad nepoužiteľný, nakoľko počíta s výpočtom RPMN so splatnosťou splátky na začiatku k prvému dňu v mesiaci (výpočet RPMN 7,47%). Splatnosť zmluvne dojednaných splátok však bola k 11. dňu v mesiaci, čo je faktor vplyvajúci na výpočet výšky RPMN. RPMN je v zmluve uvedená správne, z uvedeného dôvodu je námietka bezúročnosti úveru vznesená žalovanou nedôvodná. Žalovaná ďalej namieta absenciu predpokladov pre výpočet RPMN. Ani táto námietka nie je dôvodná, RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Na účely výpočtu RPMN v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Výška úroku, ako aj výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru. Všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené a na ich základe bola stanovená výška RPMN 7,41% tak, ako je uvedená v čl. I bod 3 zmluvy. Nedôvodnosť námietky absencie predpokladov pre výpočet RPMN je podporená aj rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo/183/2020). Žalovaná namieta, že v zmluve absentuje údaj o priemernej RPMN. Námietka je nedôvodná, zmluva o úvere bola uzavretá dňa 11.8.2015. Pre účely stanovenia priemernej RPMN sa podľa § 9 ods. 2 písm. z) z.č. 129/2010 Z.z. použije priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 11.8.2015, pričom k zverejneniu údajov o priemernej RPMN za druhý štvrtrok 2015 došlo k 31.7.2015 v zmysle § 2 vyhlášky MF SR 289/2010 Z.z.,

pre účely stanovenia priemernej RPMN sa v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) z.č. 129/2010 Z.z. použije údaj zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015. Priemerná RPMN pre obdobné úvery predstavovala 16,33% tak, ako je aj správne uvedená v čl. I bod 5 zmluvy. Žalovaná na podporu svojho tvrdenia nepochopiteľne predložila Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2015 so stavom k 30.9.2015. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi sú rozhodujúce pre ustálenie priemernej RPMN pre spotrebiteľské úvery. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 11.8.2015, preto sa údaje so stavom k 30.9.2015 na predmetnú zmluvu logicky nebudú aplikovať, nakoľko v danom čase ešte neboli ani nemohli byť zverejnené. To isté platí aj pre údaj o maximálnej odplate, keď žalovaná predkladá Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2015 so stavom k 30.9.2015. Pre účely stanovenia maximálnej odplaty je rozhodujúci ukazovateľ v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2015 so stavom k 30.6.2015 nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 11.8.2015. Maximálna odplata pre obdobné úvery predstavovala 2x priemernej RPMN na úrovni 11,01%, t.j. 22,02% tak, ako je aj správne uvedená v čl. I. bod 7 zmluvy. Pokiaľ žalovaná namieta, že pred poskytnutím úveru nebola skúmaná jej bonita, táto námietka je nedôvodná a nepravdivá, o čom si musí byť vedomá samotná žalovaná. Žalovaná v podanom odpore vznesla námietku premlčania celého uplatneného nároku. Námietka premlčania nie je dôvodná. Náš právny predchodca postupoval v súlade so zákonom, v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 566 OZ úver riadne predčasne zosplatnil. Ako dôkaz predložili poslednú výzvu pred zosplatnením, ktorou právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil žalovanú, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaná omeškané splátky nezaplatila, čo preukazuje výpis z účtu, náš predchodca úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 12.10.2018, keď úver predčasne zosplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 11.7.2018, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ žalovaná argumentuje, že do omeškania sa dostala už so splátkou splatnou dňa 11.3.2018 uvieol, že je úplne bezpredmetné, s koľkými splátkami bola žalovaná v omeškaní v čase zaslania predžalobnej upomienky. Rozhodujúca je splátka, ktorá založila právo na zosplatnenie. Zákonné podmienky pre zosplatnenie sú jasné dané v § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ku dňu vykonania úkonu zosplatnenia podľa § 565 OZ sa vyžaduje 3-mesačné omeškanie spotrebiteľa so splatením peňažnej pohľadávky a upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia zo strany veriteľa v lehote viac ako 15 dní pred zosplatnením. Pokiaľ došlo k zosplatneniu k 12.10.2018, bola to nezaplatená splátka splatná dňa 11.7.2018, ktorá založila právo veriteľa úver predčasne zosplatniť. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala v zmysle § 103 druhá veta OZ plynúť až uplynutím 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 11.7.2018, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatným (právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Nakoľko bol spor začatý dňa 27.4.2021, t.j. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby v zmysle § 101 OZ s počiatkom plynutia od 12.10.2018, uplatnený nárok v čase začatia sporu premlčaný nebol. Pokiaľ by aj premlčanie malo byť rátané od splátky splatnej dňa 11.3.2018 ako uvádza žalovaná, ani v takom prípade by uplatnený nárok premlčaný nebol. Z dôvodu neplynutia lehôt upravených z.č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého v zmysle § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30.4.2020 neplynú; v spojení s § 8 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.1.2021) do 28.2.2021 neplynú. Celkovo sa tak jedná o 76 dní neplynutia lehôt. Počítajúc 76 dní aj v prípade od splátky splatnej dňa 11.3.2018, ako uvádza žalovaná, bola žaloba podaná dňa 27.4.2021 v 76 dňovej lehote. Uplatnený nárok premlčaný nie je.

6. Žalobca podaním zo dňa 18.6.2021 predložil súdu listinné dôkazy za účelom preukázania preverovania bonity žalovanej právnym predchodcom žalobcu, a to žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, informáciu zo spoločného registra bankových informácií.

7. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.6.2021 k spochybňovaniu výpočtu RPMN kalkulačkou zo stránky Ministerstva financií uviedla, že pri výpočte touto kalkulačkou sú odborné matematické znalosti, ktoré sú pri výpočte RPMN potrebné dané, nakoľko správcom obsahu a technickým prevádzkovateľom tohto webového sídla je Ministerstvo financií Slovenskej republiky a súdmi SR je spôsob výpočtu prostredníctvom tejto kalkulačky akceptovaný a považovaný za správny. Nejde o akúkoľvek internetovú kalkulačku RPMN ale kalkulačku, ktorá reprezentuje pravdivý údaj o výške nákladov na spotrebiteľský úver. Spochybňovanie žalovaného o tom, či žalovanou uvádzaný spôsob výpočtu RPMN je relevantným dôkazom, neobstojí pretože tento akceptuje i súdna prax napr. Krajský súd v Trnave v konaní pod sp. zn.: 23Co/311/2017 zo dňa 23.4.2018. Žalobca nijakým relevantným spôsobom (dôkazom opaku) nepreukázal správnosť výpočtu RPMN v zmluve a uvedené odôvodňuje záver o tom, že neuniesol dôkazné bremeno, nesprávnosť výpočtu RPMN je tak zjavná a zmluva je bezúročná a bezpoplatkov aj z dôvodu nesprávne RPMN uvedenej v zmluve. K povinnému uvedeniu všetkých predpokladov výpočtu RPMN je potrebné uviesť, že umožňuje spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ k výsledku o konečnej výške RPMN, a nepostačuje len uvedenie správnej výšky RPMN. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti SD EÚ Rozhodnutie z dňa 20.9.2018, sp. zn. C-448/17, EOS KSI Slovensko s. r. o. proti Jánovi Dankovi, Margite Dankovej, vyplýva že aj keby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala matematický vzorec výpočtu RPMN, ktorý však nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, potom spotrebiteľ nepozná všetky podstatné okolnosti súvisiace s nákladmi na úver, a ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Žalovaná netvrdila, že v zmluve absentuje uvedenie vzorca pre výpočet RPMN, žalovaná poukázala na to, že nie je zjavné na základe čoho (akých predpokladov) právny predchodca žalobcu dospel k výške RPMN v dôsledku čoho, je RPMN v zmluve nepreskúmateľná, preto pokiaľ žalobca poukázal i na rozhodovaciu prax NS SR, v zmysle obsahu ktorej zmluva nemusí obsahovať vzorec pre výpočet RPMN, toto ani žalovaná netvrdila a preto je poukaz žalobcu irelevantný. Žalobca tvrdí, že nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 11.8.2015, pričom k zverejneniu údajov o priemernej RPMN za druhý štvrtrok 2015 došlo k 31.7.2015 v zmysle § 2 vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z., pre účely stanovenia priemernej RPMN sa v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) z. č. 129/2010 Z. z. použije údaj zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015. Uvedený záver žalobcu nie je správny nakoľko údaj o priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2015, ktorý žalobca označil bol platný ku dňu 30.3.2015 a naposledy zverejnenou v období pred uzatvorením zmluvy, bol údaj platný ku dňu 30.6.2015 zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015, z ktorých vyplýva že správnou priemernou RPMN pre zmluvu je 15,44%. Vyšším, nesprávne uvedeným údajom o priemernej RPMN sa môže spotrebiteľ domnievať, že jeho dojednaný úver nie je až tak drahý v porovnaní s obdobnými úvermi. Tým vzniká riziko, že tento nesprávny údaj ovplyvní ekonomické rozhodnutie spotrebiteľa. Zmluva neobsahuje platný údaj o priemernej RPMN, v zmluve uvedená podstatná náležitosť absentuje a v zmysle § 11 ods.1 v spojení s § 9 písm. z) resp. písm. y) ZSÚ, úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v obsahu vyjadrenia tvrdí, že právny predchodca žalobcu postupoval v súlade so zákonom, § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle § 566 OZ pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 11.7.2018. Žalovaná okrem dôvodov, ktoré uviedla v podanom odpore (teda, že žalobca nie je aktívne legitimovaný z dôvodu, že podľa názoru žalovanej nebola preverená jej úverová bonita s odbornou starostlivosťou v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu nemohol požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a rovnako s dopadom straty práva veriteľa na zmluvnú odmenu v podobe úrokov a poplatkov) popiera a považuje za právne nesprávne tvrdenia žalobcu o tom, že právny predchodca postupoval v súlade so zákonom, § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle § 566 OZ. Právny predchodca žalobcu listinou označenou ako Posledná výzva pred zosplatením vyhotovená dňa 9.9.2018, upozornil žalovanú že je v omeškaní s plnením viac ako 3 splátok, pričom žalovanú požiadal o úhradu sumy 302,70 Eur, súčasne žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia uvedenej sumy hodlá využiť právo veriteľa v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná podľa predloženej doručky Poslednú výzvu pred zosplatením vyhotovená dňa 9.9.2018 prevzala dňa 19.9.2018. Každá splátka bola splatná k 11. dňu v mesiaci. Ak právny predchodca žalobcu vyhotovil ku dňu 9.9.2018 poslednú výzvu pred zosplatením, potom prvou v poradí omeškanou splátkou bola splátka splatná k 11.6.2018 (keďže v čase vyhotovenia výzvy nebola splátka pre 9 mesiac splatná). Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu listinou z dňa 12.10.2018 a s účinnosťou v 10. deň od doručenia listiny z dňa 12.10.2018. Žalovaná podľa predloženej doručky vyhlásenie úveru za predčasne splatný prevzala dňa 7.11.2018. Z uvedeného vyplýva, že účinnosť mimoriadnej splatnosti teda nastala dňa 17.11.2018. Pokiaľ teda bola mimoriadna splatnosť vyhlásená pre splátku splatnú ku dňu 11.7.2018, ako to tvrdí žalobca, z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že

ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, toto právo však môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Potom s prihliadnutím na pretrvávajúce 3 mesačné omeškanie žalovanej s uvedenou splátkou, a chronologický postup právneho predchodcu žalobcu súvisiaci s vyhlásením mimoriadnej splatnosti, bola najbližšie splatnou splátka splatná ku dňu 11.10.2018 - je preto preukázané, že právny predchodca žalobcu jednoznačne uplatnil svoje právo po uplynutí prekluzívnej lehoty (t.j. po splatnosti najbližšej budúcej mesačnej splátky). Žalovaná len z opatrnosti uvádza, že má za to, že správne (vo vyššie uvedenej súvislosti) je potrebné vychádzať z údajov o prvej v poradí omeškanej splátke splatnej k 11.6.2018 s prihliadnutím na deň vyhotovenia výzvy, ktorá predchádzala mimoriadnej splatnosti úveru, pričom na závere o tom že mimoriadna splatnosť je absolútne neplatným právnym úkonom, to samozrejme nič nemení. Na základe uvedeného je dôvodný záver, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť v rozpore s právnou úpravou a preto, pohľadávka postúpená na žalobcu nebola postúpená platne, a je zrejme že žalobu je potrebné bez ďalšieho zamietnuť aj z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ (pre rozpor so zákonom). Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Obč. zák., ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., je postupca v prípadnom súdnom konaní (v prípade spornosti, ktorá zjavne existuje, dokázať predpoklady svojej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

8. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 4.10.2021 namietala dôkazy predložené žalobcom týkajúce sa skúmania bonity žalovanej s tým, že tieto nepreukazujú splnenie povinností právneho predchodcu žalobcu o splnení povinnosti preveriť bonitu žalovanej pred poskytnutím úveru.

9. Žalobca sa vo vyjadrení zo dňa 21.1.2022 pridržal svojich vyjadrení a opätovne uviedol, že z dôvodu neplnenia zmluvy zo strany žalovanej, právny predchodca žalobcu postupoval v súlade so zmluvou, ako aj v súlade so zákonom a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 12.10.2018 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 11.7.2018, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky na plnenie zo dňa 12.10.2018 bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 11.12.2019, t.j. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie. K námietke nepreverení bonity žalovanej právnym predchodcom pred poskytnutím úveru žalobca uviedol, že táto nie je dôvodná. Preukázali, že žalovaná čestne prehlásila výšku svojho príjmu na úrovni 1.285 Eur netto pri podávaní žiadosti o úver. Právny predchodca zároveň preveril úverovú zaťaženosť žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií. Navyiac v čase uzavretia zmluvy o úvere 11.8.2015 táto povinnosť preverovania výdavkov v úverovom registri ani nebola daná zákonom. Preverením príjmov a výdavkov žalovaného bola stanovená výška splátky á 93 Eur, ktorá pre

daný prípad bola primeraná. Z predložených dôkazov je preukázané, že právny predchodca konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 25.1.2022. Na pojednávanie sa nedostavil žaloba a jeho právny zástupca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnili. Právna zástupkyňa žalovanej ospravedlnila neúčast' žalovanej. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalovanej sa na pojednávaní pridržiala písomných vyjadrení a žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť, predovšetkým z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky právneho predchodcu. Žalobca ničím právne relevantným nepreukázal splnenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu, konať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom žalobcu, vyjadreniami strán sporu a s listinnými dôkazmi založenými v spise, ako aj oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: žalovaná dňa 10.8.2015 požiadala právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie spotrebného úveru. Následne dňa 11.8.2015 právny predchodca žalobcu - OTP Banka Slovensko, a.s. a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 6.128 Eur, ktoré sa zaviazala splácať v mesačných splátkach (84) vo výške 93 Eur, pri celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 7.812 Eur, s úrokovou sadzbou 7,17% p.a., RPMN 7,41% a priemernou RPMN 16,33%, s odplatom 7,17% p.a. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 9.9.2018 - posledná výzva pred zosplatením, vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 586,74 Eur najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň ju upozornil, že v prípade nevyrovnania záväzkov v stanovenom termíne vyhlási úver za predčasne splatný. Žalovaná výzvu prevzala dňa 19.9.2018. Z dôvodu neuhradenia záväzkov, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12.10.2018 - vyhlásenie úveru za predčasne splatený, oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru, s tým, že vyhlásenie úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 4.253,35 Eur v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Žalovaná vyhlásenie úveru za predčasne splatný prevzala dňa 7.11.2018, účinnosť predčasnej splatnosti úveru nastala dňa 17.11.2018. Listom zo dňa 13.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. 0491 3013 15RSU vo výške 4.975,03 Eur na žalobcu. Žalovaná oznámenie prevzala dňa 2.1.2020.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy

najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou je preto zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

23. Žalovaná v konaní okrem iného namietala aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytovaní úveru v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. keď dostatočne neposudzoval jej bonitu. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený pohľadávku zosplatiť s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

24. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

25. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v § 7 ods. 1 povinnosť veriteľa pred uzatvorením alebo zmenou spotrebiteľskej zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. pre platné zosplatnenie pohľadávky banky sa vyžadovalo, splnenie povinnosti banky pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom banka mala vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Najvyšší správny súd Českej republiky charakterizoval odbornú starostlivosť ako povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktorá predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1Afs 94/2009 z 30.09.2009). Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať, nie sa uspokojiť len s jeho ničím nedoloženými vyhláseniami. Informáciu o výške príjmu spotrebiteľa môže veriteľ overiť napríklad potvrdením o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z bankového účtu spotrebiteľa kde bola príslušná suma pripísaná. Súd sa s obsahom odbornej starostlivosti ako k nemu dospel Najvyšší správny súd Českej republiky, stotožnil. Takto definovaný obsah odbornej starostlivosti korešponduje aj s vymedzením tohto pojmu v čl. 2 písm. h) Smernice č. 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, podľa ktorého odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti. Stotožnil sa aj s potrebou verifikácie spotrebiteľom poskytnutých informácií. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

28. Súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

29. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 10.8.2015 poskytla právnenému predchodcovi žalobcu informáciu o jej priemernom čistom mesačnom príjme (1.285 Eur), údaje týkajúce sa celkovej výšky záväzkov zo spotrebiteľských úverov (18.872 Eur) a s nimi súvisiacich mesačných výdavkov (280 Eur) a informáciu o druhu nehnuteľnosti, v ktorej má trvalé bydlisko - byt a o vlastníckom vzťahu k tejto nehnuteľnosti - iné. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru ďalej vyplýva, že žalovaná má aj kreditnú kartu, povolené debety a iné výdavky avšak ich výška nebola v žiadosti uvedená. Zo žalobcom predložených výstupov v spoločnom registri bankových informácií vyplýva, že zostávajúce splátky úverov žalovanej predstavujú sumu 28.563 Eur s mesačnou splátkou vo výške 588 Eur. Vzhľadom len na žalovanou uvedený priemerný mesačný príjem 1.285 Eur, pri zistených mesačných splátkach úverov 588 Eur, bez zisťovania ďalších okolností, nie je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou. Navyše poskytnutím úveru došlo k navýšeniu záväzkov žalovanej zo zistených 28.563 Eur na 34.691 Eur a k navýšeniu zistených splátok úveru z 588 Eur na 681 Eur, čo je viac ako 50% čistého príjmu uvedeného žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru. Súd je toho názoru, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru dňa 10.8.2015 nezisťoval výšku povoleného debetu a iné výdavky označené v žiadosti, neoveril si výšku mesačnej mzdy žalovanej (napr. vyžiadanim si potvrdenia

o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z účtu žalovanej) a uspokojil sa len s tvrdením žalovanej o výške príjmu, a teda nemohol objektívne zohľadniť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver z mesačnej mzdy žalovanej s prihliadnutím na jej iné mesačné výdavky, ktoré riadne nezisťoval (nezistil žiadne iné výdavky) a rodinný stav, a žalovanej poskytol ďalší úver, ktorým žalovanú ešte viac zadlžil. Právny predchodca žalobcu tak nemohol získať objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej.

30. Vzhľadom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu ako veriteľa požadovať preukázanie bonity klienta, teda v uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti, resp. že jeho právny predchodca si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovanej vychádzal z údajov uvedených v žiadosti o úver, teda z údajov o tom, že žalovanej priemerný mesačný príjem je vo výške 1.285 Eur a z údajov z registra bankových informácií a zistenia, že býva v byte (avšak bez zistenia vzťahu k tomuto bytu), má mesačné výdavky na spotrebné úvery vo výške 588 Eur. Súd má za to, že ak by aj vyššie uvedené konanie žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovanej, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. jej bežné mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie bývania, stravy, rodinný stav (vyživovacie osoby), atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver o nesplnení si povinnosti právneho predchodcu žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou nebol v prvom rade oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v druhom rade uzatvorená spotrebiteľská zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Právny predchodca žalobcu nemohol platne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a mohol sa účinne domáhať len zaplatenia nevrátenej dlžnej istiny spotrebiteľského úveru, a to však len tých splátok, ktoré boli splatnými ku dňu podania žaloby. Z uvedeného dôvodu tak možno prisvedčiť námietke žalovanej, že právnym predchodcom žalobcu vyhlásenie pohľadávky za predčasne splatnú nebolo platné. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

31. V súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. V prípade, ak by nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať aj zákonný postup uvedený v § 7 ods. 1 v spojení zákona č. 129/2010 Z.z. To znamená, že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) postupoval pred uzatvorením zmluvy s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky OTP Banka Slovensko, a.s. voči žalovanej ako dlžníkovi na žalobcu, teda, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatnenej pohľadávky. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

33. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v spore plne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis.

V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.